

[Indenrigsministeren]

14 pct. med fradrag, idet det gør forrentningen af kommunens udlæg højere. Omvendt er 8 pct. uden fradrag fordelingspolitisk rigtigere, og det er administrativt lettere. Derfor var vi allerede i regeringen forud for lovforslagets fremsættelse ved at overveje at foreslå 8 pct.s forrentning, men uden fradrag, men loddet faldt til fordel for det kommunale synspunkt. Ved de drøftelser, der har været ført, er loddet faldet den modsatte vej.

Når der nu kun betales 8 pct. i rente af kommunens udlæg, er det logisk, at amtskommunen må bære sin del af udlægget direkte, således at primærkommunen ikke også skal bære amtskommunens del.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 63 stemte for, 79 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om indsættelse af en ny paragraf
vedtoges med 81 stemmer mod 61.

Ændringsforslag nr. 4, § 3, således ændret, § 4, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 5, § 5 i den nye affattelse og §§ 6-11
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Ændringer som følge af lov om lån til betaling af ejendomsskatter).

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 20/1 82. Første behandling 2/2 82. Betænkning 2/4 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af told- og forbrugsafgiftslovene. (Ændring af straffebestemmelser samt andre ændringer).

(Lovforslag nr. L 126. Fremsat 24/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82).

Der var stillet 17 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Gammelgaard (KF):

I overensstemmelse med de bemærkninger, jeg kom med ved første behandling af dette

[Gammelgaard]

lovforslag, har vi stillet en række ændringsforslag. Det mest omfattende går ud på, at det foreliggende forslag skal opdeles i to forslag. Det er urimeligt, at det køres igennem sådan, som det er foreslået, hvor man dels har lempelser af en række straffebestemmelser, dels har en række egentlige told- og forbrugsafgiftsbestemmelser. Det vil være naturligt, at man opdeler lovforslaget, at reglerne vedrørende straffebestemmelserne bliver ét forslag og de øvrige regler i lovforslaget bliver et andet lovforslag.

Straffriheden for simpel uagtsomhed bør efter vor opfattelse i stort set alle tilfælde gennemføres med det samme, hvorimod vi er modstandere af en række af bestemmelserne i den øvrige del af lovforslaget.

Vi anbefaler, at tinget i dag stemmer for, at der ikke sker en forhøjelse af afgifterne for udlejningsbiler til valutaudlændinge. Der er ingen tvivl om, at med den skatteforhøjelse, ministeren her søger at luske igennem, bliver der tale om, at det pågældende erhverv bliver betydelig ringere stillet konkurrencemæssigt, end det er nu. Derudover er det et meget uheldigt tidspunkt, man gennemfører de pågældende bestemmelser til ikrafttræden på. Endelig må jeg sige, at det er en uskik, at man her kræver 10 mill. kr. ekstra ind fra en branche, som i forvejen efter min opfattelse ikke er for godt kørende.

Derudover anbefaler vi, at man stemmer for vort forslag om, at vi forhøjer fratrækningsgrænsen for sikkerhedsudstyr fra 800 kr. til 1.200 kr. Der er her kun tale om en rimelig pristalsregulering.

Stavad (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag.

Må jeg sige til hr. Gammelgaard, at den opdeling, som man foreslår af lovforslaget, i to dele, kan vi ikke anbefale, da det, det drejer sig om her, er ændringer af nogle straffebestemmelser i op til 25 love. Hvis man skulle til at lave en opdeling, så ville det være urimeligt at lave en opdeling i to lovforslag, så ville der være mange gode begrundelser for at opdele lovforslaget i langt flere lovforslag. Socialdemokratiet kan altså ikke følge hr. Gammelgaard i det forslag.

Må jeg vedrørende udlejningskøretøjer til valutaudlændinge have lov til at referere fra

bilag nr. 9. I svaret på en henvendelse, vi har fået fra Dansk Autoudlejer Union, bemærker ministeren:

»Til belysning af baggrunden for den foreslåede afgiftsforhøjelse kan jeg oplyse, at rigsrevisionen i 1979-80 foretog en undersøgelse af to større udlejningsfirmaers salg af køretøjer, der har været lejet ud til valutaudlændinge.

Det ene firma solgte udlejningskøretøjerne, så snart de var frikørt, ca. et halvt år efter indregistreringen. Ved salget blev der opnået en gennemsnitlig fortjeneste på ca. 12.000 kr. pr. køretøj.

Det andet firma beholdt køretøjerne i gennemsnitligt ca. halvandet år. Firmaet solgte en del af køretøjerne med tab, men de fleste med en vis fortjeneste. For de undersøgte køretøjer blev der i gennemsnit opnået en fortjeneste på ca. 2.000 kr.«

Det har under udvalgsbehandlingen været fremført, at det har drejet sig om nogle spredte enkelttilfælde. Derfor vil jeg godt have lov til at henvise til bilag nr. 16 med svar på spørgsmål 7, hvor ministeren siger, at de af rigsrevisionen undersøgte firmaer råder over ca. 40 pct. af samtlige køretøjer, der er afgiftsberigtigede efter ordningen. På den baggrund kan vi altså ikke deltage i den store forargelse over, at man gennemfører en beskeden skærpelse af beskattningen, når man, hvis man sælger bilerne umiddelbart efter, at de er frikørt, vil opnå en fortjeneste i forhold til den købspris, man har givet, sådan at man stadig væk overhovedet ikke behøver at afskrive på de biler, man bruger. Derfor mener jeg, det er et helt forkert udgangspunkt, hr. Gammelgaard har taget.

Hvad angår det forkerte tidspunkt, vil jeg gøre opmærksom på, at skatteministeren under behandlingen har fremsat ændringsforslag, som betyder, at reglerne træder i kraft fra 1. juli 1982, sådan at alle de biler, man skal bruge i sæsonen 1982, er omfattet af de gamle bestemmelser og priserne i de kataloger, man har sendt ud, ikke bliver påvirket af afgiftsændringerne.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne indstille, at man stemmer for ministerens ændringsforslag og imod samtlige øvrige ændringsforslag.

Anders Andersen (V):

[Anders Andersen]

Venstre er principielt enig i, at det er uheldigt, hvis man i lovgivningen blander mange ting sammen, således at nogle af de ting, man gerne vil stemme for, er kædet sammen med nogle af de ting, man gerne vil stemme imod, og det er sådan set sket i det lovforslag, vi her behandler.

Men vi mener alligevel ikke, at vi kan støtte ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget, for selv om man delte det, ville den sidste del af lovforslaget også komme til at indeholde både plusser og minusser. Vi er principielt enige i det uheldige, men vi vil undlade at stemme til dette ændringsforslag.

Vi vil stemme imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag nr. 2, idet vi mener, det rimeligt, at man i gentagelsestilfælde har den regel, som er fastsat i lovforslaget.

Det centrale er i og for sig spørgsmålet om disse valutabiler, som man kan kalde dem, altså udlejningsbiler. Nu hørte jeg nok hr. Stavad sige, at det ud fra de og de betragtninger ville være rimeligt at gennemføre den skærpelse, der her er tale om. Jeg har en helt anden opfattelse. Den betyder i virkeligheden, hvad jo også kom frem i det samråd, vi har haft i udvalget, at disse udlejningsfirmaer konkurrencemæssigt vil blive dårligere stillet, og det synes jeg ikke at vi har brug for. Vi har brug for, at man kan opretholde aktiviteter dér, hvor de er, og eventuelt også forøge dem. Det giver beskæftigelse, det giver valutaindtjening, og det er i hvert fald for venstre et mere centralt punkt, end om man har haft en gevinst af den ene eller den anden størrelse. Det gælder jo heller ikke alle bilerne, for som hr. Stavad ved, er de fleste af bilerne solgt på andre vilkår.

Derfor synes vi fra venstre, at det er underligt, at regeringen kommer med et sådant lovforslag i en tid, hvor man diskuterer manglende beskæftigelse og manglende valutaindtjening her i landet. Man kan sige, det er et lille område, men selv de små ting har jo også ret i den givne situation.

Derfor vender vi os imod den foreslåede skærpelse, og ændringsforslag nr. 10 går netop ud på at tilbageføre forholdene til det, de var, før ministeren fremsatte sit forslag.

Ændringsforslag nr. 12, hvor man forhøjer beløbet til sikkerhedsudstyr fra 800 kr. til 1.200 kr., er der ikke nogen principiel ændring i. Det er i virkeligheden kun en ajourføring på grund af prisudviklingen, når man

tager i betragtning, at den sidste prisændring blev gennemført i 1979, og vi er i og for sig forbaysede over, at udvalget som helhed ikke har kunnet acceptere denne lille forbedring, om jeg så må sige, når det drejer sig om sikkerhedsudstyr.

Vi kan naturligvis tilslutte os de af ministeren stillede ændringsforslag, og vi opfordrer til, at man stemmer for ændringsforslag nr. 10 og nr. 12, fordi det i virkeligheden vil forbedre lovforslaget.

Venstre vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hr. Anders Andersen siger, at det ikke er det normale, at bilerne sælges med fortjeneste. De tal, jeg henviste til, var de biler, der blev solgt umiddelbart efter, at de var frikørt, altså et halvt år efter, og de har givet en fortjeneste på 12.000 kr. For de biler, der var solgt halvandet år efter, at de var indkøbt, er der en gennemsnitlig fortjeneste på 2.000 kr. Det var det andet bilag, jeg henviste til. Det, vi taler om her, som rigsrevisionen har undersøgt, og som er baggrunden for ændringen, er 40 pct. af det samlede marked. Derfor kan jeg ikke være enig. Selvfølgelig kan nogle være solgt med tab, men dette her er gennemsnitstal, og det gennemsnitlige er altså, at der er en fortjeneste, når man sælger bilerne, selv efter at have brugt dem halvandet år.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen (V):

Det, der har interesseret hr. Stavad og hans parti, er mere, om der har været en fortjeneste eller ej, end om konkurrenceforholdet bliver forringet.

Det, der interesserer venstre, er, om man opretholder et godt konkurrenceforhold, så man stadig væk kan udvide sine aktiviteter, få flere i arbejde, få mere valutaindtjening. Det er mere vigtigt end at hæfte sig ved, om der har været en fortjeneste på nogle biler og måske ingen på andre biler.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

[Stavad]

Jeg vil gerne takke hr. Anders Andersen for, at hr. Anders Andersen med disse bemærkninger har erkendt, at det, hr. Anders Andersen sagde i sit forrige indlæg, var forkert, for det var jo noget ganske andet, hr. Anders Andersen kommenterede, end det, jeg gik op og berigtigede, og som hr. Anders Andersen sagde var forkert.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen (V):

Jeg vil gerne opfordre hr. Stavad til at høre efter, hvad der bliver sagt, både i første og i andet indlæg. Når hr. Stavad læser fortrykket, vil han se, at der er overensstemmelse mellem de to ting, jeg sagde første og anden gang.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Den lange række paragraffer, som ministeren ønsker ændret med det forslag, vi her debatterer, falder ganske klart i to grupper. Der er for det første noget rent principielt, nemlig om simpel uagtsomhed skal være strafbart inden for skatte- og afgiftsområdet. For det andet er der en lang række komplicerede tekniske ændringer, som kun har noget at gøre med den pågældende branche eller i de fleste tilfælde en meget lille del af branchen. Det er derfor særdeles velmotiveret, når man ved ændringsforslag nr. 1 siger, at man nu må skille de to dele ud fra hinanden. Situationen er nemlig den, at det haster – og haster enormt – med den første gruppe, mens der derimod er al mulig anledning til – og det har ministeren da også erkendt skriftligt – at man får tid til at tygge problemerne igennem inden for den anden gruppe, hvad man endnu ikke har haft.

Vedrørende den første gruppe er situationen den, at der sikkert ude over landet i disse måneder finder adskillige domfældelser sted af mindre erhvervsdrivende, hvor man finder frem til, at en eller anden har gjort sig skyldig i en simpel uagtsomhed ved, at han har været lidt for sløv i optrækket, eller hvad der nu kan være tale om, som kan henføres til simpel uagtsomhed i relation til den uskønne ukrudtsflora, vi har af skatte- og afgiftsbestemmelser. Det er ikke noget, som man kan styre centralt ved at sige: nu stiller vi de sager i bero, for det er jo noget, der

kører rundt omkring lokalt, og det er måske tilfælde, hvor man har startet anklagen på at mene, at den pågældende har handlet forsættigt eller groft uagtsomt, men hvor dommeren så kommer frem til, at der kun er tale om simpel uagtsomhed. Det er urimeligt, at man kan belaste erhvervslivet med straffe for simpel uagtsomhed, når folketinget, som vi gjorde allerede ved første behandling af ministerens lovforslag, med et enormt flertal går ind for, at simpel uagtsomhed skal være straffri.

Derfor haster det at få den del af forslaget færdigt.

Den anden del af forslaget er ikke blevet tilstrækkelig grundigt behandlet i udvalget, f.eks. fik vi i sidste øjeblik noget om, at ministeren ville sætte grænsen mellem veteranbiler og ikke-veteranbiler ved, om de er indregistreret første gang den 1. januar 1940 eller tidligere. Det havde nok været mere naturligt at sætte grænsen dér, hvor bilindregistreringen faktisk hørte aldeles op, altså omkring den 1. januar 1943 eller noget lignende, for de biler, der er indregistreret i de første år under krigen, er reelt førkrigsmodeller. Men det fik vi ikke lejlighed til at drøfte igennem.

Vi fik heller ikke lejlighed til nærmere at gennemdrøfte det ganske komplicerede spørgsmål og for beskæftigelsen i mekanikerbranchen nok så vigtige område – i forbindelse med det meget arbejdskrævende job at renovere biler, bygge biler sammen til, at de reelt bliver en slags nye køretøjer – hvor grænsen skal gå for, at man kræver den indregistreringsafgift, som jo meget almindeligt ligger på 150 pct., 200 pct., 214 pct. af værdien, og for, hvor det er afgiftsfrit, således at arbejdet kan iværksættes. Det har vi ikke nået at få diskuteret. Og sådan er der et væld af enkeltheder inden for det, jeg kalder afsnit 2, som det overhovedet ikke har været muligt at diskutere i udvalget, fordi man har villet jage dem igennem for at få det kædet sammen med det, som er det principielle vedrørende simpel uagtsomhed.

Derfor må det eneste logisk rigtige være at stemme ja til ændringsforslag nr. 1, således at vi får det, som der er enighed om, og som er gennemarbejdet, afgjort nu her særskilt og får udskilt det andet til særskilt behandling.

Det er ikke logisk, når socialdemokratiet og venstre som begrundelse for, at de ikke

[Glistrup]

har villet stemme for ændringsforslag nr. 1, henviser til, at det er muligt, at vi på et senere tidspunkt også skal til at opdele ændringsforslag nr. 2 i forskellige afdelinger, og at man af den grund ikke kan udskille reglerne om simpel uagtsomhed til afgørelse her og nu.

Vedrørende reglerne om simpel uagtsomhed har vi en lille disput, nemlig vedrørende det, der hedder ændringsforslag nr. 2 om den, der gør sig skyldig i gentagne lovovertrædelser. Nu vil selve den omstændighed, at der er en række gentagne lovovertrædelser, jo meget let føre til, at man overskrider grænsen til det groft uagtsomme, men jeg kan bare ikke se, at det principielt kan være rigtigt at sige, at hvis man statuerer, at det er simpelt uagtsomt, skal man desuagtet kunne straffe, når der i øvrigt er enighed om, at simpel uagtsomhed ikke skal resultere i nogen straffølge. Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer ja til ændringsforslag nr. 2.

Vedrørende de øvrige ændringsforslag er det, der har givet anledning til den særlig store og ophidsede debat, spørgsmålet om, hvordan man skal behandle valutabiler, og i og for sig kan man heller ikke sige, at udvalget har fået diskuteret det rigtigt igennem, for der er jo i virkeligheden to problemer, man skal finde en passende balance imellem, nemlig hvor meget en sådan valutaudlejningsbil skal have kørt, før man har frikørt den, sådan at man kan få den nedsatte afgift – det er i øjeblikket 12.000 km, og af vores ændringsforslag vil man se, at vi mener, det er rimeligt at sætte grænsen ved 19.000 km – men i balance med, hvor meget kilometertallet er, skal selvfølgelig være, hvor stor afgiftsnedsættelsen så bliver, om den bliver 50 pct. eller 60 pct.

Hvis der imod de tilkendegivelser, der hidtil er kommet fra venstre og socialdemokratiet, skulle ske det, at man opdeler forslaget, vil fremskridtspartiet mene, at forslaget med alle de tekniske bestemmelser, altså det, der så bliver nr. L 126 b, skal tilbage til udvalget. Men hvis det går, som man må forvente, nemlig at der ikke sker nogen opdeling, bliver der også brug for fornyet udvalgsbehandling, dels vedrørende de ting, som faktisk ikke er gennemdrøftet i udvalget endnu, dels vedrørende problemerne om den simple uagtsomhed, for hvis man tager hele pærevællingen igennem under ét til en tredjeb-

handling, vil reglen om simpel uagtsomhed først træde i kraft den 1. juli, og det er aldeles urimeligt at opretholde strafbarhed for simpel uagtsomhed i både maj og juni måned. Der bliver brug for et ændringsforslag.

Så hvis forløbet bliver det, at ændringsforslag nr. 1 bliver forkastet, som det i øjeblikket tyder på, begærer jeg altså fornyet udvalgsbehandling med henblik på i hvert tilfælde at få det ikrafttrædelsesproblem klaret; men også for at få klaret nogle af de mange andre problemer, som faktisk ikke er blevet ordentligt gennemdrøftet og ordentligt belyst, vil det være rart at få en udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandling.

Forhåbentlig har den sag lært ministeren det vanvittige i at lave et sådant bunkebryllup, som han har serveret her med lovforslag nr. L 126. Lad os holde de forslag, vi behandler i folketinget, sådan, at det enkelte lovforslag kun beskæftiger sig med enkelte emner og ikke med ting, som intet har med hinanden at gøre, sådan som ministeren har gjort det ved udformningen af dette lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hovedformålet med lovforslaget er ændring af straffebestemmelserne. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke ministeren for, at de er kommet igennem. Det startede jo i sin tid med et ønske fra radikal side, og senere kom et fremskridtspartiforslag og et radikalt forslag, men der er ingen af dem, der er blevet gennemført, og der har hos tidligere ministre været forskellige ønsker om, hvordan man skulle tackle dette problem. Nu er det blevet taget under ét. Jeg synes, det var godt, at det kom nu, og er tilfreds med, at det bliver taget under ét.

Hvad angår de såkaldte valutabiler, som der har været en hel del tale om heroppe, vil jeg bare lige minde om, at når vi har det med i lovforslaget, er det efter oplysning og indstilling fra statsrevisorerne; samtlige statsrevisorer er kommet til folketinget med denne indstilling, også de statsrevisorer, der er valgt af venstre, de konservative og fremskridtspartiet. Vi var enige om, at der var noget galt her, noget, der burde ændres. Jeg vil bare sige det, før man går til afstemning.

I øvrigt skal jeg anbefale, at man gennemfører og stemmer for de af ministeren stillede ændringsforslag og stemmer imod de andre.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesøft):

Hr. Glistrup har ønsket forslaget delt, så straffen for simpel uagtsomhed kunne træde i kraft straks. Jeg skal understrege, at en sådan deling er unødvendig. Behandlingen af uafsluttede sager om strafansvar, der bortfalder for simpel uagtsomhed ved overtrædelse af told- og afgiftslovgivningen, er stillet i bero. Det gælder alle sager, også de sager, der verserer hos anklagemyndigheden eller for domstolene, og også inddrivelse af bøder er standset.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er meget godt, at ministeren siger, det er stillet i bero rundt omkring i landet, men det afgørende er trods alt, hvad der står i loven, og derfor kan man bestemt ikke sikre, at der ikke kommer sager frem, som en domstol bedømmer som simpel uagtsomhed, hvad enten toldmyndigheden, afgiftsmyndigheden, har anset det for groft uagtsomt eller forsættligt, eller der i øvrigt kommer sager frem for domstolene, som er simpel uagtsomhed, og dér har domstolene intet andet at gøre fra nu af og indtil 1. juli 1982 end at dømme for simpel uagtsomhed. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor vi ikke kan sikre det på den helt fornuftige måde at sørge for, at reglen om straffrihed for simpel uagtsomhed kommer til at træde i kraft med det samme.

Vedrørende et af de andre ændringsforslag skal jeg i øvrigt lige for en ordens skyld nævne, at det ikke drejer sig om sikkerhedsudstyr med den eventuelle forhøjelse af grænsen fra 800 kr. til 1.200 kr. Det drejer sig om bilradioer o. lign., og det er vist lige præcis det stik modsatte af sikkerhedsudstyr, som hr. Anders Andersen kaldte det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om *deling af lovfor-
slaget* i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af told- og forbrugsafgiftslovene. (Ændring af straffebestemmelser) omfattende

§ 1, indledningen samt nr. 1-7, § 2, indledningen samt nr. 3 og 5, § 3, indledningen samt nr. 3 og 5, § 4, indledningen samt nr. 4

og 6, § 5, § 6, indledningen samt nr. 3 og 4, § 7, indledningen samt nr. 3 og 5, § 8, indledningen samt nr. 3, §§ 9 og 10, § 11, indledningen samt nr. 4, § 12, § 13, indledningen samt nr. 1 og 2, § 14, indledningen samt nr. 4 og 8, § 15, indledningen samt nr. 1 og 2, § 16, indledningen samt nr. 1 og 2, § 17, indledningen samt nr. 1 og 3, § 18, indledningen samt nr. 1 og 3, § 19, indledningen samt nr. 1 og 3, § 20, indledningen samt nr. 1 og 2, § 21, indledningen samt nr. 1 og 3, § 22, § 23, indledningen samt nr. 5 og 6, § 24, indledningen samt nr. 5, 6 og 7, og § 25, indledningen samt nr. 1.

B. Forslag til lov om ændring af told- og forbrugsafgiftslovene. (Ændring af straffebestemmelser samt andre ændringer) omfattende

§ 1, indledningen samt nr. 8-10, § 2, indledningen samt nr. 1, 2, 4 og 6, § 3, indledningen samt nr. 1, 2, 4 og 6, § 4, indledningen samt nr. 1, 2, 3, 5 og 7, § 6, indledningen samt nr. 1, 2 og 5, § 7, indledningen samt nr. 1, 2, 4 og 6, § 8, indledningen samt nr. 1 og 2, § 11, indledningen samt nr. 1-3, § 13, indledningen samt nr. 3 og 4, § 14, indledningen samt nr. 1-3, 5-7 og 9, § 15, indledningen samt nr. 3 og 4, § 16, indledningen samt nr. 3, § 17, indledningen samt nr. 2 og 4, § 18, indledningen samt nr. 2 og 4, § 19, indledningen samt nr. 2 og 4, § 20, indledningen samt nr. 3, § 21, indledningen samt nr. 2, § 23, indledningen samt nr. 1-4 samt 7 og 8, § 24, indledningen samt nr. 1-4 og 8, § 25, indledningen samt nr. 2, og §§ 26-28,

forkastedes, idet 43 stemte for, 72 imod; 20 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 16 stemte for, 119 imod.

§§ 1-4, ændringsforslag nr. 3 og 4, § 5, således ændret, §§ 6-13, ændringsforslag nr. 5, § 14, således ændret, §§ 15-18, ændringsforslag nr. 6 og 7, § 19, således ændret, §§ 20-22 og ændringsforslag nr. 8 og 9

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10

forkastedes, idet 63 stemte for, 76 imod.

Ændringsforslag nr. 11

forkastedes, idet 16 stemte for, 76 imod; 45 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 12

forkastedes, idet 45 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 13, § 23 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 14, § 24, således ændret, § 25, ændringsforslag nr. 15-17, § 26, således ændret, og §§ 27 og 28 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af toldloven.

(Lovforslag nr. L 148. Fremsat 10/3 82. Første behandling 18/3 82. Betænkning 23/4 82).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Gammelgaard (KF):

Vi har stillet ændringsforslagene nr. 1 og 4. Hvad angår nr. 1, ønsker vi, at varerne under oplæggelsen på toldoplæg fritages for betaling af enhver form for told og andre afgifter, herunder altså også importmoms.

Dansk betalingsbalance gavnes af, at danske handelsvirksomheder indkøber varer, som senere reeksporteres. Mulighederne herfor hæmmes, hvis de danske handelsvirksomheder under de gældende vilkår skal finan-

siere betalingen af moms og andre afgifter, mens varerne ligger på toldoplæg i afventning af reeksportens iværksættelse.

Hvad angår ændringsforslag nr. 4, lægger vi op til, at ministeren bemyndiges til at give de nærmere regler for beregningen af importmoms vedrørende de varer, som importeres fra private toldoplæg, og det er en naturlig følge af ændringsforslag nr. 1.

Det ligger i øvrigt således, at ministeren for skatter og afgifter har oplyst, at det beløb på 1,3 pct., der er omhandlet i lovforslaget, ikke er en morarente eller en strafrente, men en driftsomkostning, der kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Hr. Glistrup har stillet ændringsforslagene nr. 2 og 3, hvorefter disse 1,3 pct. ikke skal betales. Vi vil imidlertid her ved andenbehandlingen stemme imod disse ændringsforslag, idet vi dog forbeholder os ret til at genoptage ændringsforslagene ved tredjebehandlingen. Vi ønsker, at der mellem anden og tredje behandling skal ske en fornyet drøftelse i skatte- og afgiftsudvalget, således at vi kan forsøge at få importmomsfritagelsen igennem.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre ministeren opmærksom på, at vi udgør det grundlag, der skal gennemføre loven ved tredje behandling. Jeg anmoder altså om, at vi får en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Anders Poulsen (V):

Jeg må sige, at det forekommer forbavsende og ikke særlig velovervejet, når ministeren ikke ønsker at modtage vort ændringsforslag nr. 1, for det indebærer nemlig en meget positiv effekt på den danske valutabalace og ville få ret stor betydning for de handelsvirksomheder, som er omfattet af dette forslag.

Der ligger endvidere det i det, at den letelse, gennemførelsen af vores ændringsforslag betyder for importvirksomhederne, sagtens kan rummes inden for EF-reglerne. Det er sådan, at Storbritannien, Irland og Benelux-landene netop har en ordning à la den, vi stiller ændringsforslag om her, og dertil kommer, at vi egentlig regnede med, at vi under udvalgsarbejdet havde formået at få ministeren positivt stemt over for dette forslag. Det kommer altså som noget af en overraskelse, at ministeren ikke vil modtage